

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu **M.**, proti žalovanému **P.**, o zdržanie sa nekalosúťažného konania a zaplatenie 700 000 Sk, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2006 č. k. 10 Cbs 25/2003-98, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 100 000 Sk vo zvyšku žalobu zamietol. Súčasne žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 20 279 Sk. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žiadal, aby sa žalovaný zdržal výroby a predaja cestovín v obaloch s uvedením obchodného mena žalobcu, ako výrobcu cestovín a zaplatenia sumy 700 000 Sk z dôvodu primeraného zadostučinenia. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že obaja účastníci konania sú výrobcami cestovinových výrobkov. Žalobca obalmi výrobkov, ako aj blokmi z registračnej pokladne preukázal, že v roku 2001 a 2002 žalovaný uvádzal do obehu svoje cestovinárske

výrobky označené obchodným menom žalobcu, ktorý bol na obale uvedený ako výrobca cestovín – špagety. Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 44 ods. 1, § 46 ods. 1, § 48 Obch. zák., ako aj na ust. § 123 ods. 1 a § 120 ods. 6 zák. č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov a konštatoval, že v r. 2001 a 2002 došlo zo strany žalovaného k nekalosúťažnému konaniu a porušeniu ust. § 46 ods. 1 Obch. zák. Žalobcovi sa však nepodarilo preukázať porušenie ust. § 48 Obch. zák., t.j., že by žalovaný uvádzaním do obehu týchto výrobkov získal prospech, ktorý by inak nedosiahol. Keďže podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, žalobca tiež nepreukázal, že by v čase vyhlásenia rozsudku žalovaný naďalej dával do obehu cestovinárske výrobky s označením výrobcu obchodným menom žalobcu, preto súd prvého stupňa žalobu v časti zdržovacieho petitu zamietol. Ďalej konštatoval, že nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané porušenie § 46 ods. 1 Obch. zák. žalovaným, žalobcovi podľa § 53 Obch. zák. priznal primerané zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk a vo zvyšku žalobu zamietol. Súd prvého stupňa mal za to, že požadovaná výška primeraného zadosťučinenia 700 000 Sk je neprimeraná, nakoľko konanie žalovaného bolo preukázané iba v rokoch 2001 a 2002 a od toho času do vydania rozsudku uplynulo 6 rokov a nekalosúťažné konanie žalovaného po roku 2002 už nepokračovalo.

Proti výroku rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovie a proti výroku o trovách konania podal žalovaný odvolanie. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť. Žalovaný naďalej aj v odôvodnení odvolania zastával názor, že žalobca nepreukázal, že by žalovaný uvádzal svoje cestovinárske výrobky označené obchodným menom žalobcu do obehu v hospodárskom styku, t.j. dodal predmetné cestovinárske výrobky obchodným reťazcom B. a S., alebo s nimi akokoľvek inak nakladal v hospodárskom styku. Samotná skutočnosť, že žalobca preukázal v konaní tak obaly cestovinárskych výrobkov, označení obchodným menom žalobcu, ako aj bloky z registračnej pokladne, nijako nepreukazujú dodanie predmetných cestovinárskych výrobkov obchodným reťazcom B. a S. žalovaným, ani iné nakladanie s týmito výrobkami v hosp. súťaži žalovaným. Pokiaľ ide o otázku, ako sa sporné cestovinárske výrobky dostali do obehu v hospodárskom styku, žalovaný vzhľadom na veľký časový odstup, 6 rokov, nevie na túto otázku odpovedať. Má však za to, nakoľko on sám ku dňu

podania tohto odvolania nemá vedomosť o tom, že by uvádzal svoje cestovinárske výrobky označené obchodným menom žalobcu dom obehu v hospodárskom styku, ani mu nie sú známe žiadne dokumenty svedčiace o tom, že by v predmetných rokoch 2001 až 2002 dodával cestovinárske výrobky do obchodných spoločností B. a S., že žalobca nesie dôkazné bremeno na preukázanie jeho tvrdení uvedených v žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Žalobca podal zdržovaciú žalobu, ktorú skutkovo oprel o ustanovenie § 46 a § 48 Obchodného zákonníka o nekalej súťaži. Súčasne požadoval primerané zadosťučinenie v peniazoch.

Vecná aktívna legitímácia k podaniu žaloby o ochrane proti nekalej súťaži sa odvodzuje z ustanovenia § 53 a § 54 Obchodného zákonníka a zo znení jednotlivých skutkových podstát nekalej súťaže, v prejednávanej veci z ustanovenia § 46 Obchodného zákonníka. Podľa týchto ustanovení v prípade klamlivého označenia výrobkov sú na podanie žaloby legitimované všetky subjekty, ktorých práva boli klamlivým označením výrobkov porušené a ohrozené. Pre zodpovedanie otázky, či konanie žalovaného bolo konaním v hospodárskej súťaži, je určujúce zistenie, či medzi účastníkmi konania išlo o súťažný vzťah. Súťažný vzťah bol naplnený tým, že účastníci vyrábali výrobky rovnakého druhu. Žalovaný nepoprel skutočnosť, že na ním vyrábaných výrobkov bol v rozpore so skutočnosťou uvedený ako výrobca tiež žalobca. Ku klamlivému označeniu dochádza objektívne, nezávisle od úmyslu, či vedomia možnosti vyvolať v hospodárskom styku domnienku, že označený výrobok je od určitého výrobcu, alebo že vykazuje osobitné charakteristické znaky, alebo osobitnú akosť. K naplneniu skutku uvedenému v § 46 Obchodného zákonníka nemusí dôjsť, stačí potenciálna hrozba, preto nie je potrebné skúmať úmysel osoby alebo skutočnosť, či vedela alebo mohla vedieť o klamlivom označení. Taktiež nie je stanovená podmienka získania prospechu konajúceho.

Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobe vyhovel, nakoľko žalobca v konaní preukázal, že žalovaný zabalil cestovinársky výrobok – špagety do obalov, na ktorých bol ako výrobca v rozpore so skutočným stavom uvedený aj žalobca. Toto konanie žalovaného je konaním v hospodárskej súťaži a skutkovo napíňa ustanovenie § 46 Obchodného zákonníka a je spôsobilé žalobcovi privodiť ujmu. Obrana žalovaného, že predmetné výrobky on nedodal do obchodných reťazcov, je vzhľadom na uvedené posúdenie veci právne bezvýznamná. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je preto vecne správne a Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v napadnutej časti podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 13. marca 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu